

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá problematikou hyperpronačního syndromu u rekreačních běžců, jehož četnost výskytu se v běžecské komunitě pohybuje mezi 15 až 20 %. Cílem práce je zhodnotit vliv obuvi na míru hyperpronace a s ní související parametry běžecského kroku. Teoretická část práce se zabývá kineziologií nohy, s důrazem na funkční problematiku hyperpronace, dále biomechanikou běžecského kroku a souvislostí běžecského došlapu s běžeckými zraněními. V praktické části jsou pomocí snímků z 2D kinematické analýzy a dat přístroje Zebris FDM-T System porovnány odebrané videozáznamy běhu v obuvi a běhu naboso. Zhodnocená jsou i klinická vyšetření modifikované Trendelenburgovy zkoušky a Véleho testu. Sledovanou skupinou je 13 rekreačních běžců (7 mužů a 6 žen, průměrný věk 26,5 let). Měřenými parametry jsou míra hyperpronace (objektivizována pomocí everze paty a progresivního úhlu nohy), čas zatížení funkčních oddílů nohy, inklinací úhel nohy, frekvence a délka kroku. Z výsledků práce vyplývá, že změna aferentace a s ní spojená změna biomechaniky došlapu při zutí obuvi má statisticky významný vliv na míru hyperpronace u rekreačních běžců na hladině významnosti $p < 0,001$. Průměrné hodnoty everze paty při běhu v obuvi byly u všech probandů vyšší než při běhu naboso. Vliv obuvi na kinematiku běžecského kroku se prokázal také u ostatních sledovaných parametrů.